

какви изгоди или правото на имунитетъ, произходящи отъ режима на капитулациитъ въ Египетъ. Всички договори, конвенции, спогодби или контракти, сключени между България и Египетъ, се считатъ за отмънени отъ 11 Октомври 1915 година.

dérivant du régime des capitulations en Egypte. Tous Traités conventions, arrangements ou contrats conclus par la Bulgarie avec l'Égypte sont réputés abrogés à dater du 11 octobre 1915.

мѣстото, гдето се сливатъ Горния и Долни Нилъ, отъ гдето тя единствено може да държи здраво въ своитѣ ржце пжтятъ отъ нось Добра-Надежда дори до Кайро, да застрашава Абисиния, Конго и държи въ покорство Египетъ.

Декларацията отъ 1922 г. Англия допълни съ т. н. „*Indemnity Act*“. Съ него тя си осигури още нѣкои привилегии, като напр., че чиновниците английски поданици на египетска служба, при напушането ѝ макаръ и доброволно ще бждатъ обезщетявани прилично отъ египетското правителство, че всички имоти и права находящи се на египетска територия и принадлежащи на поданици на Централнитѣ Сили сж подъ нейнъ секвестръ, съгласно клаузитѣ на мирнитѣ договори. Затова и днесъ въпроса за секвестра върху българскитѣ имоти и права въ Египетъ се намира въ тѣсна връзка съ тоя въ В. Британия, и пр.

Какъ ще се уреди въ бждаще положението на Египетъ не може да се предвиди. Презъ 1924 г. Зоглулъ-паша, направи опити предъ правителството на Макдоналда за уреждане на висящитѣ въпроси, обаче безуспѣшно. В. Британия и днесъ счита Египетъ подъ свой протекторатъ, при все че веднага следъ декларацията се преименува и призна отъ Англия дотогавашния Султанъ за Кралъ на Египетъ, въведе се конституционно управление, а държавитѣ представлявани отъ генерални консулства (диплом. агентства) акредитираха дипломатически представителства — легации, освенъ Англия, която остана да се представлява отъ т. н. „*Haut commissariat*“. ¹⁾

II. До войната освенъ конвенцията за търговия и мореплаване отъ 15/28. III. 1914 г. други съглашения между България и Египетъ не е имало. Тая конвенция, обаче, не е била въ сила, понеже не можа да се ратифицира. Въ връзка съ нея сж размѣнени ноти между българския представител въ Александрия и министра на Външнитѣ работи въ Египетъ Адли-Йегенъ. Съ тѣхъ се уреждаше положението на българитѣ въ Египетъ. И тия ноти не влезнаха въ сила. Ето защо, казаното въ края на ал. I-ва се явява безпредметно. Едвамъ следъ войната за първъ пжтъ, България сключи временна спогодба съ Египетъ чрезъ размѣната на ноти отъ 11. I. I. 1924 г. Съ последнитѣ България и Египетъ си дадоха взаимно клаузитѣ на най-благоприятствуваната нация. Главното преимущество на тая спогодба е, че съ нея се подравни третирането на внасяния българския тютюнъ въ Египетъ по мита и пр. съ тоя отъ Гърция. За сега единствени само Гърция и България се ползуватъ съ тия облаги въ Египетъ. ²⁾

III. По ал. II-ра Втората алинея на чл. 63 визира облагитѣ, които по чл. 147, 149 и 150 сж си осигурили С. Сдр. Сили, особено тия съ чл. 151 (вж. забелжкитѣ къмъ казанитѣ текстове). Текста губи своето значение при наличността на спогодбата отъ 11. III. 1924 г.

Библиография. *Hasenclever-Geschichte Ägyptens im 19 Jahrh.* 1798 — 1914 — Halle 1917; *Milner. A.* — England in Egypt. London 1904; *Hagen v. M.* — England und Egypten. Bonn 1915; *Grünau v. M.* — Die Staats. u. Völkerrechtliche Stellung Ägyptens. Leipzig 1903; *Lamba, H.* — Droit publique et administratif de l'Égypte. Kaïro 1909; *Dungern v. O.* — Das Staatsrecht Ägyptens. Breslau 1914; *Oberhammer. E.* — Ägypt. in staatsrechtl. u. wirtschaftl. Beziehung. Wien 1916; *Abdul Hamid Said.* — La question égyptienne à l'heure actuelle. Rom 1920; *Lambelin R.* — L'Égypte et l'Angleterre. Vers l'indépendance de Mohamed Ali an roi Fouad. Paris 1922; *Weigall. A.* — History of events in Egypt from 1798 to 1914. Edinburg 1915; *Dacey. E.* — The Egypt of the future. London 1917; *Earl of Cromer.* — Modern Egypt. II v. London. 1908.

¹⁾ България по бюджетни причини се представлява само отъ Генераленъ Консулъ съ седалище въ Александрия. Той застѣва не само българскитѣ политически и стопански интереси, но и защитата на българската колония, която за сега възлиза на нѣколко стотинъ души, предимно живущи въ Александрия, Кайро и Портъ-Сайдъ. Между тѣхъ има видни търговци, лекари и пр. Има изгледи, че тая колония ще се увеличи, особено следъ изгубване пазаритѣ ни въ Турция.

²⁾ Вж. Т. I-ви стр. 237.